

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Fausto episcop]o. Cap[itulum]. xci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse ianuarij occurrētibus Fo. xxxvij.

ministrum candelas preparantem et lampades refoventem. Quē cum interrogassent ubi esset episcopus: ille se ostensurum illis respondit: et fatigatos ex itinere ad hospitium suū duxit et refecit. Et post prandium se esse episcopum eis patefecit. Qui propter eius humilitatem et reverentiam admirati dederunt sibi fugam. At ille noluit declinare dicens quod libenter pati volebat quod suis similes patiebantur. Sicque una cum ceteris voluntarium pro christo subijt exitum: ubi et post multos agones in christo dormiuit xvij. kalen. februarij. huius frater fuit salomō et negotiatore monachus effectus.

De sancto Fausto epō.

Cap. xci.

Faustus episcopus apud regium gallicę ex larinesi. abbate electus est: vir sanctitate plenus et divinis iugiter scripturis intentus. Librum edidit de spiritu sancto. Item opus egregium de gratia dei qua salvatur. Libellum adversus arianos et macedonanos conspicuum. Item et alium adversus eos qui dicunt esse in creaturis aliquid in corporeum. Epistolam etiā ad diaconū quemdam nomine grecum: qui a catholica fide discedens ad nestorij impietatem abierat. Scripsit etiam epistolam altam ad felicem prefectū pretorij ad dei timorē exhortatoriā. Et alia plura que nondum se vidisse gemnadius hec scribens dicit. Ideoque notare nō audeat. Anastasij primi temporibus claruit. xvij. kalendas februarij in pace pausat.

De sancto Antonio abbate. Cap. cxij.

Antonius abbas cuius vitam arhanasius scripsit nobilibus et religiosis

parentibus egypto ortus: et delicate nutritus ab antio puerilibus ecclesiā frequēbat. Et cum esset annorum xvij. parētibz defunctis audiēs

in ieuāgelio. Si vis perfectus esse etc. oibus districis facultates suas pauper visceribus inclusit. Sorore autē sanctis virginibus in monasterio commēdās: ipse mōastico habitu assumpto extra ciuitatē pgressus cuidā seniori solitario adhaerens doctrina et exēplo informat: etiā per aliorū cellulas discurrēbat: et a singulis mōachis etēpla salutaria colligebat. Post hec solitari mānere cepit: et multas diaboli psecutiones sustulit: quas se iunioribus et orationibus ac vigiliis superavit. Et dū spūm fornicationis viciisset: diabolus in specie pueri terribilissimi ad eū pstrat: appuit: seque spūm fornicationis ab eo victū asseruit: quē antonius signo crucis effugauit: dicens quod adeo

turpissimū esset quod ipse abinde amplius nō timeret: et deinde aspiciens pntia se affixit: in orationibus sepius pnoctās: semel in die post vespas panē solū cū sale et modicū aq̄ degustās: nōnūquam duobus: vel tribus diebus sine cibo pcurās: sup nudā humū cubans: carnevicio cilicio domās: deinde longe a villa inter sepulchra se posuit: vni soli notorio vicino mandās: vt statutis diebus sibi alimēta deferret: ubi multitudo demonum ipm verberibus adeo lacerauit: quod minister eius eū quasi mortuū ad villā hūeris asportauit. Et cū a cūctis vt mortuū plāgeret: dormitātibus illis antonius reuixit: et a ministro ad p̄dictū locū se iterū portari fecit. Et cū ex dolore vulnerū pstrat iaceret: aiosus ad bellū demones inuocabat: quibus illi in diuersarū ferarū formis apparuerūt: tyngulibus ac cornibus crudeliter lacerarūt: et dū ipm iuocaret: subito mirabilis splendor illuxit: et demones effugauit: cui vox de celo insonuit: quod quia vtrūq̄ dimicauerat faceret eū deus in toto orbe notari. Et cū xpiani ex maritimo necabant ipse matres sequebatur: dolensque sibi martyriū nō dābat. Post hec annoz. xxxv. ad heremū secretiorē accessit: et sibi arctiorē ad huc vitā ducere cepit: ubi argētū discū repicis admirās: vbi ibi discus argēre haberec vbi vestigia hoīz nulla eēt: itellexit diaboli figmētū et facto crucis signo discū euauit. Post modū ingētē massam auri reppit: quā vt ignē effugit: et ad mōtē ascēdēs. xx. annis icognitū māsit. Deinde a multis frequētarī cepit: et p̄cipue a monachis quibz heremū per diuersa loca colebāt: quibus et monita salutis dabat. Et dū ad visitādos frēs pgeret: riuulū nili crocodillos et serpētibus pleniū cū comitibus trāsiit illesus: et rediit icolumis. Quadā vice in spū rapit: vidit mūdū laqueis pleniū: et audiuit quod sola hūilitas ipos euaderet. Uidit aliquid demonē celsum corpe: quod se deisturē et puidētiā dicebat: petēs a viro sc̄to quod sibi donari volebat: in quē ille spūta cōgeminas: vt fūmū effugauit. Alii etiā diabolus sibi icunāti in figura monachi panes obrulit: suadens vt ederet: ne corpe nimia abstinentia tabefacto deficeret: quē vir dei diabolū intelligēs: xp̄i noie iuocato mox effugauit. Multis quoque intraculoz signis effulsi. Nā plurimos ab inuidis spiritibus vexatos et varijs detētos languoribus liberauit. Dū inclusus mōasterio nullū susciperet: martinianus quidā militū ppositus: instanter pulsans ad ostiū obsecrabat: vt filiā ei obfessam libera ret: quod noluit ei apire: sed de fenestra eidē loquēs filie salutē pmisit. Ille hō credēs et abtēs filiā saluā factā inuenit. Multis etiā vexati annos cenobij clausis foribus dormientes purgabānt. Et dū i frequētia populorū nō haberet quē dē dūmūt: admonitū cū saracenis ad p̄fundio: ē de ferrū accessit itinere dierū triū: et habitare cepit in cāpo modico sibi a deo demonstrato paucis palmarū arboribus conferto: ubi ad radices